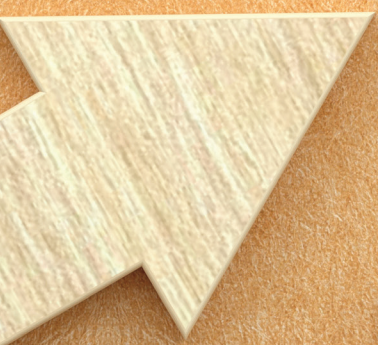

MISJA NA CO DZIEŃ

PODZIEL SIĘ
SŁOWEM

Kościół Adwentystów™
Dnia Siódmego

Diecezja Południowa Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego

Kraków 2026

Autor: Michael Dörnbrack

Tłumacz: Roksana Bilicz

Korekta polskiego wydania: Maria Jaworska-Trzop, Andrzej Wierzychowski

Skład: Beata Haba

Grafika na okładce: @gettyimages

Określenie „przekład własny” oznacza, że oryginalny cytat angielski został przetłumaczony przez tłumacza niniejszej publikacji.

Wszelkie prawa zastrzeżone - wydrukowano w Polsce.

Notatki/Pytania

W jaki sposób
Duch Święty wy-
posażył uczniów
w moc
głoszenia
Ewangelii?

2. Misja w mocy Ducha Świętego

Dz 1,8

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Dz 4,13.18-20

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Dz 4,29-31.33

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Dz 5,42

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Wcześni chrześcijanie byli napełnieni Duchem Świętym i głosili Ewangelię z odwagą i autorytetem. Ich serca były tak wypełnione, że nie mogli powstrzymać się od mówienia o Jezusie. Ich przykład pokazuje, że najważniejszym warunkiem powodzenia misji nie są właściwe metody, ale serca wypełnione Duchem Świętym. Bez tego duchowego fundamentu, najlepsze metody misyjne zawiodą. Jeśli jednak nasze serca są wypełnione miłością do Jezusa, naturalnie będziemy o Nim mówić i zobaczymy, jak ludzie zwracają się do Niego. Dlatego tak ważne jest, abyśmy poddali nasze życie Jezusowi i codziennie prosili Ducha Świętego, aby nas zmieniał i umacniał.

Przeczytaj: *Droga do duchowej odnowy*, Pastor Helmut Haubeil (<https://steps-to-personal-revival.info>).

„Po zstąpieniu Ducha Świętego uczniowie byli tak pełni miłości do Chrystusa i do tych, za których oddał On życie, że serca słuchaczy topniały pod wpływem wypowiedzianych słów i modlitw zanoszonych przez nich. Mówili w mocy Ducha, a pod wpływem tej mocy nawracały się tysiące ludzi” (DA 16.1).

„Obecność Ducha wśród Bożych pracowników nada głoszeniu Prawdy taką moc, jakiej nie może jej dać nawet cała chwała tego świata” (PCh 213.2).

3. Misja zaczyna się od nas!

Misja zawsze zaczyna się od nas i naszej osobistej relacji z Jezusem. Im bliżej Niego jesteśmy, tym większą mamy moc, by dzielić się Ewangelią.

Kiedy się modlisz, pozwól Słowu Bożemu przypomnieć ci, czego Jezus chce dokonać w tobie i przez ciebie, aby całe twoje życie było świadčeniem o Nim. Kiedy będziesz opierać się na fragmentach Biblii w swoich modlitwach, to będziesz się modlić z większą ufnością i pewnością. Módl się na podstawie tych obietnic, aby Bóg:

- codziennie napełniał cię Duchem Świętym (Łk 11,13; Ef 5,18)
- pomagał ci trwać w Jezusie tak, abyś był owocem Jego chwały (J 15,5.8)
- dawał ci moc Ducha Świętego i czynił cię Jego świadkiem (Dz 1,8)
- sprawiał, abyś był błogostawieństwem dla ludzi w twoim otoczeniu (Rdz 12,2)
- pomagał ci być solą i światłem, aby ludzie widzieli twoje dobre uczynki i chwalili Ojca w niebie (Mt 5,13-16)
- napełniał cię Duchem Świętym i pomagał ci głosić Jego słowo z odwagą (Dz 4,13.29.31)
- pomagał ci z wielką mocą świadczyć o zmartwychwstaniu Pana Jezusa (Dz 4,33)
- wlewał Swoją miłość do twojego serca przez Ducha Świętego (Rz 5,5)
- pomagał ci być miłym i przebaczać innym, tak jak On przebaczył tobie (Ef 4,32)
- pomagał ci być zawsze gotowym do podania powodów twojej wiary z łagodnością i bojaźnią (1 P 3,15)
- pomagał ci nigdy nie wstydzić się Ewangelii (Rz 1,16)
- pomagał ci być godnym ambasadorem Chrystusa i w Jego imieniu wzywać innych do pojednania się z Bogiem (2 Kor 5,20)
- pomagał ci wiernie wyznawać Jezusa przed ludźmi i nigdy się Go nie zapierać (Mt 10,32-33)
- kochać innych, tak jak sam jesteś kochany przez Jezusa (J 13,34)
- dawał ci okazje do czynienia dobra ludziom wokół ciebie (Ga 6,10)
- dawał ci właściwe słowa, abyś odważnie dzielił się Ewangelią (Ef 6,18-20)
- pomagał ci być odważnym w Bogu, aby głosić innym Ewangelię Bożą nawet w konfliktach i trudnościach (1 Tes 2,2)
- dawał ci mądrość, aby docierać do ludzi (Jk 1,5)
- dawał ci właściwe słowa, aby przemawiać do tych, którzy są zmęczeni (Iz 50,4).

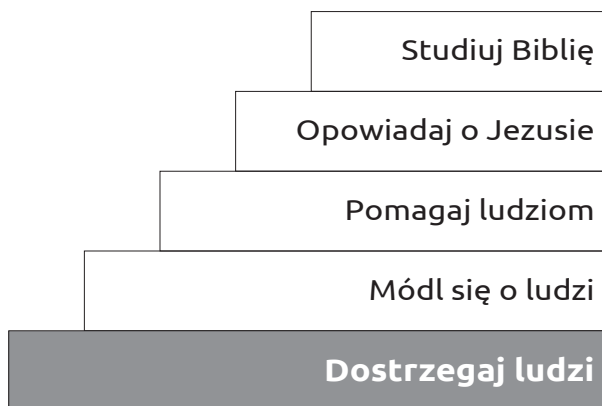
Notatki/Pytania

W jaki sposób modlenie się w oparciu o biblijne obietnice może zwiększyć moc naszych modlitw?

6. Krok pierwszy: dostrzegaj ludzi

Pierwszym krokiem w osobistej ewangelizacji jest dostrzeganie ludzi, których Bóg stawia na naszej drodze. Każdy z nas zna wielu ludzi, którzy są daleko od Jezusa. Bóg umieścił tych ludzi w naszym życiu, aby mogli się od nas dowiedzieć o Nim. Jednak „dostrzeganie ludzi” to jeszcze coś więcej, a mianowicie widzenie ich Bożymi oczami jako wyjątkowo zaprojektowanych, drogo kupionych, nieskończenie kochanych, a jednak potrzebujących zbawienia. Tak jak Jezus, powinniśmy widzieć nie tylko to, jacy ludzie są, ale także jacy mogą się stać dzięki łasce Bożej. To, jak postrzegamy ludzi, ma największy wpływ na to, jak ich traktujemy.

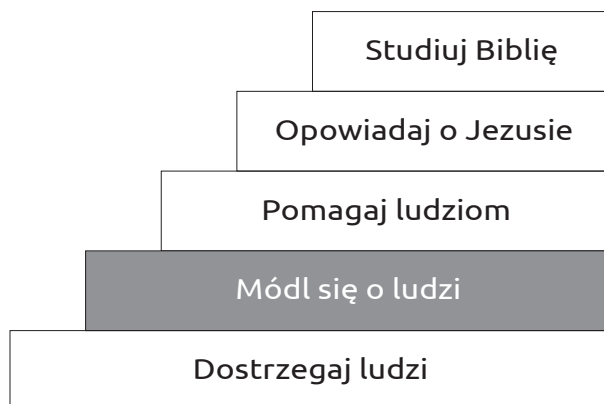
Jeśli będziemy patrzeć na ludzi tak, jak Bóg na nich patrzy, to będziemy ich także traktować tak, jak Bóg chce, abyśmy ich traktowali.

„Jezus w każdej duszy widział kogoś, kto musi zostać wezwany do Jego królestwa” (Jezus syn Marii, s. 98).

„Jedna dusza ma nieocenioną wartość. O tej wartości świadczy Golgota. Jedna dusza pozyskana dla Prawdy będzie instrumentem w zdobyciu następnych i w ten sposób rezultat błogostawieństw i zbawienia będzie ciągle, bezustannie wzrastał” (Pch 108.2).

„Wartość duszy – kto może ją oszacować? Jeśli chcesz poznać jej wartość, idź do Getsemane i czuwaj tam z Chrystusem przez te godziny udręki, kiedy pocić się jakby wielkimi kroplami krwi. Spójrz na Zbawiciela wzniesionego na krzyżu. Usłysz to rozpaczliwe wołanie: „Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił?” (Mt 15,34). Popatrz na zranioną głowę, przebity bok, zniekształcone stopy. Pamiętaj, że Chrystus zaryzykował wszystko. Dla naszego odkupienia samo niebo było zagrożone. U stóp krzyża, pamiętając, że Chrystus oddałby życie dla jednego grzesznika, możesz oszacować wartość duszy” (Christ’s Object Lessons, s. 196, przekład własny).

Dlaczego modlitwa wstawieni-
nicza jest
tak ważna?

Jak modlenie
się
o innych
wpływa
na *nas*?

Modlitwa wstawieni-
nicza daje Bogu więcej przestrzeni do
działania w życiu naszych przyjaciół, w wielkim boju między
dobrem a złem. Kiedy modlisz się o kogoś, to Bóg robi dla tej
osoby coś, czego inaczej nie mógłby zrobić. Kiedy staramy się
pozyskać kogoś dla Jezusa, musimy poświęcać dużo czasu na
modlitwę o tę osobę. To zrobi ogromną różnicę! Pamiętaj, że
Jezus również modli się o twoich przyjaciół (J 17,20).

Dlatego módl się o osoby z twojej listy modlitewnej ka-
żdego dnia. Najlepiej, aby twoja modlitwa zawierała trzy
elementy:

- Proś Boga, aby pomógł ci spojrzeć na nich Jego oczami,
jako na wyjątkowo stworzonych, drogo kupionych i nie-
zmiernie kochanych ludzi (zob. pierwszy krok).
- Módl się, aby Bóg interweniował w ich życiu i otwierał ich
oczy na prawdę.
- W końcu módl się, aby Bóg użył cię, abys był dla nich bło-
gostawieństwem!

Modląc się o nich, myśl o ich sytuacji życiowej i bądź kon-
kretny w swoim wstawieństwie. Błogostawieństwem jest
także, jeśli nie modlimy się sami. Jeśli możesz, to dołącz do
innych, którzy również modlą się o ludzi wokół siebie. Módl-
cie się wspólnie za osoby, które Bóg położył wam na sercu.

„Dlaczego wierzący nie odczuwają głębszej, żarliwszej troski
o tych, którzy są daleko od Chrystusa? Dlaczego po dwóch lub
trzech nie spotykają się i nie wstawiają się u Boga o zbawienie
kogoś jednego a potem o kogoś innego?” (S7 21.3).
„Pracując nad duszami musimy się dużo modlić, ponieważ modli-
twa jest jedyną metodą, za pomocą której możemy zbliżyć się do
serc ludzkich. To nie wasza praca, to praca Chrystusa, stojącego
przy was, i Jego wpływu na serce” (Ew 236.3).

Módl się obietnicami biblijnymi

Biblia jest pełna obietnic, które mogą dodać naszym modlitwom wstawienniczym więcej pewności i mocy, ponieważ wiemy na pewno, że modlimy się zgodnie z wolą Boga. Możesz modlić się z pewnością i śmiałością o twoich przyjaciół, aby Bóg...

- przyciągnął ich do siebie (Jr 31,3; J 6,44-45; 12,32)
- nauczył ich swojej drogi (Ps 32,8; Iz 48,17)
- dał im prawo, aby stali się dziećmi Bożymi (J 1,12)
- udzielił im swojego pokoju (J 14,27; 16,33)
- pomógł im zobaczyć, jak bardzo On chce ich zbawić (J 3,16-17; 1 Tm 2,4)
- pomógł im zobaczyć, że mogą przyjść ze swoimi ciężarami do Jezusa i znaleźć odpoczynek w Nim (Mt 11,28-30)
- dał im prawdziwą skruchę/upamiętanie (Dz 5,31; Rz 2,4)
- pomógł im zobaczyć, że On dobrze o nich myśli (Jr 29,11)
- pomógł im szukać Go całym sercem, tak aby Go znaleźli (Jr 29,12-14)
- przekonał ich o grzechu (J 16,8-9)
- wprowadził ich w całą prawdę (J 16,13)
- dał im głód Słowa Bożego i zmotywował ich do pilnego studiowania Biblii (Jr 15,16; Mt 4,4; Dz 17,11)
- pomógł im zrozumieć Biblię (J 8,31-32)
- uleczył ich złamane serca (Ps 34,19; 147,3; Łk 4,18)
- otworzył ich oczy i uwolnił ich od tego, co ich wiąże (Iz 42,6-7)
- otworzył ich serca na Ewangelię (Dz 16,14)
- pomógł im zobaczyć, jak bardzo ich kocha (Ef 3,14-21)
- pomógł im zrozumieć Jego wolę i wzrastać w wierze (Flp 1,9-11; Kol 1,9-11)
- pomógł im zakorzenić i utwierdzić się w wierze (Kol 2,6-7)
- pomógł im przyjąć poselstwo, nie jako słowo ludzkie, ale jak jest naprawdę, jako Słowo Boże (1 Tes 2,13)
- wzmocnił ich serca i pomógł im być gotowymi na drugie przyjście Chrystusa (1 Tes 3,12-13)
- odpędził złego i zajaśniał w ich sercach (2 Kor 4,3-6)
- pomógł im patrzeć na Jezusa i pokonać grzech (Hbr 12,1-2).

Nie wszystkie z tych obietnic mają zastosowanie w każdych okolicznościach, jednak gdy będziesz je czytać z modlitwą, Bóg wskaże ci, która z nich najlepiej pasuje do sytuacji osoby, o którą się modlisz.

Notatki/Pytania

W jaki sposób modlitwa oparta na obietnicach biblijnych może dodać mocy naszym modlitwom za innych?

Pomagaj ludziom tak jak Jezus

„Tylko metoda Chrystusa w zdobywaniu ludzi może dać pożądane wyniki. Zbawiciel obcował z ludźmi jako ten, kto pragnie dać im to, co najlepsze. Wykazywał zainteresowanie ich potrzebami, pomagał im i zdobywał ich zaufanie. Potem zapraszał ich: »Pójdźcie za Mną«. Konieczne jest osobiste zbliżenie się do ludzi. Gdybyśmy mniej czasu poświęcali na kazania, a więcej na osobistą pomoc bliźnim, widzielibyśmy lepsze wyniki. Trzeba pomagać ubogim, troszczyć się o chorych, smutnych i strapionych pocieszać, nieświadomych pouczać, a niedoświadczonym udzielać rad. Powinniśmy płakać z płaczącymi i cieszyć się z tymi, którzy mają powód do radości. Jeśli będzie nam towarzyszyć siła perswazji, moc modlitwy i miłości Bożej, niemożliwe jest, aby ta praca nie przyniosła owoców” (SWL 94.2).

„Jezus widział w każdej duszy tego, kogo trzeba powołać do Jego Królestwa. Docierał do serc ludzi, przebywając z nimi jak ktoś, kto pragnie ich dobra. Wyszukiwał ich na ulicach, w prywatnych domach, na łożdach, w synagogach, na brzegach jeziora i na uroczystości weselnej. Spotykał ich podczas ich codziennych zajęć, interesując się ich życiowymi sprawami. Swoją naukę wnosił do domostw, poddając rodziny w ich własnych domach wpływowi swej boskiej obecności. Jego wielki osobisty urok pomagał Mu zjednywać serca” (ZJ 102.1).

„Przykład Chrystusa, który tak ściśle związał siebie ze sprawami ludzkości, powinien być naśladowany przez wszystkich, którzy głoszą Jego Słowo i którzy poznali Ewangelię Jego łaski. Nie powinniśmy wyrzekać się kontaktu ze społeczeństwem. Nie powinniśmy oddzielać się od innych. Aby wejść w kontakt z ludźmi ze wszystkich warstw społecznych, musimy sami wyjść im na spotkanie, gdyż oni z własnej inicjatywy rzadko kiedy będą nas szukać. Boska prawda trafia do ludzkich serc nie tylko z kazalnicy. Otwiera się tu inne pole do pracy, być może skromniejsze, lecz wiele obiecujące. Można je znaleźć w domu biedaka i w rezydencji bogatego, w sali szpitalnej i w miejscach niewinnych rozrywek publicznych” (ZJ 102.3).

„Jezus przystąpił do usuwania barier, jakie istniały między Żydami i poganami, głosząc zbawienie dla świata. Pomimo że był Żydem, chętnie przebywał wśród Samarytan, lekceważąc faryzeuszowskie zwyczaje swego narodu i wbrew przesądom przyjmował gościnę u tego pogardzanego narodu. Sypiał pod ich dachem i jadł przy ich stole, dzieląc z nimi pożywienie przygotowane i podane ich rękami, nauczał na ulicach ich miast, traktując ich z największą uprzejmością i szacunkiem” (ZJ 132.1).

Notatki/Pytania

Jak Jezus przebywał wśród ludzi i zdobywał ich serca? Podkreśl odpowiednie fragmenty! Czytaj te cytaty wielokrotnie, aż je w pełni przyswoisz!

„Jezus zajął honorowe miejsce przy stole celników, a dzięki swej życzliwości i towarzyskiemu taktowi podkreślił znaczenie ludzkiej godności; siedzący zaś wokół ludzie pragnęli okazać się godnymi Jego zaufania. Słowa Chrystusa zapadały do ich spragnionych serc jak życiodajna, błogostawiona moc. Obudziły się nowe siły i przed tymi wyrzutkami społeczeństwa, otworzyła się możliwość nowego życia” (ZJ 161.1). „Za stołem celników zasiadał jako honorowy gość, okazując współczucie oraz życzliwość, które oznaczały, że szanuje ludzką godność. Ludzie pragnęli stać się godnymi Jego zaufania. Jego słowa sptywały do ich spragnionych serc niosąc błogostawioną, życiodajną moc. Budziły nowy impuls i otwierały przed tymi wyrzutkami społeczeństwa możliwość nowego życia. Chociaż Jezus był Żydem, swobodnie wchodził między Samarytan, za nic mając faryzejskie obyczaje własnego narodu. Mimo przesądów akceptował gościnność ludu, którym pogardzali Żydzi. Spał pod ich dachem, jadł z nimi przy jednym stole, korzystając z posiłku, jaki przygotowały i podały ich ręce, nauczał na ulicach ich miast i traktował ich z najwyższą życzliwością i uprzejmością. A kiedy ich serca związywały się z Nim więzami czysto ludzkiej sympatii, Jego boska łaska wiodła ich ku zbawieniu, które odrzucali Żydzi” (SWL 26.2-26.3).

Pamiętaj!

„Wasze powodzenie zależy nie tyle od waszej wiedzy i dokonań, ile od umiejętności docierania do serc ludzi” (SE 131.2).

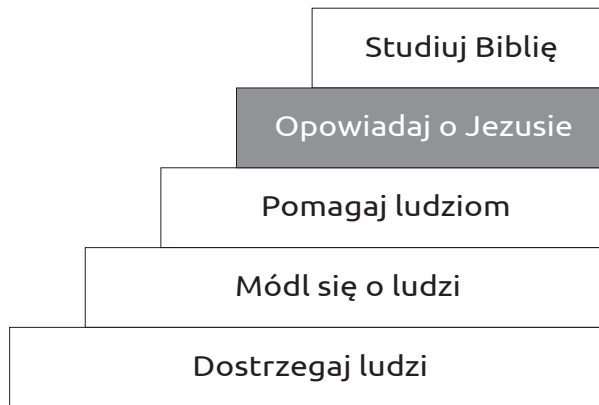
Praktyczne pomysły służenia ludziom i wnoszenia radości do ich życia

- Traktuj wszystkich z miłością, życzliwością i szacunkiem. Uśmiechaj się do nich i witaj się z nimi po imieniu!
- Bądź godny zaufania nawet w najmniejszych rzeczach i obdarzaj innych zaufaniem.
- Pielęgnuj nawyk doceniania innych i dziękowania im nawet za drobne rzeczy.
- Pamiętaj imiona i troski członków ich rodzin. Okazuj szczerze zainteresowanie nimi.
- Szukaj okazji, aby pomagać i przynosić radość innym.
- Wspieraj osoby, które przechodzą przez trudne chwile.
- Bądź szybki w wybaczeniu i okazywaniu miłosierdzia.
- Odwiedzaj osoby, które są samotne i/lub potrzebują pomocy.
- Zapraszaj gości do swojego domu i/lub przyjmuj ich gościnność.
- Bądź otwarty i dziel się informacjami o sobie. Pozwól innym uczestniczyć w twoim życiu, w twojej historii i w twoich myślach.
- Znajdź czas, aby dzwonić do członków rodziny oraz przyjaciół i pytać, jak się mają.
- Zwracaj się do ludzi z prośbą o przystępę lub pomoc. Oczywiście, prośby te powinny być stosowne.
- Okazuj szczerze zainteresowanie innymi i zadawaj dobre pytania. Słuchaj uważnie i staraj się naprawdę zrozumieć.
- Twórz okazje do spędzania czasu razem, np. pikniki, przyjęcia urodzinowe, spacerowanie pośród natury...
- Odwiedzaj sąsiadów, zwłaszcza tych, którzy niedawno przeprowadzili się do twojej okolicy.
- Pamiętaj o specjalnych okazjach, takich jak urodziny, śluby, narodziny, pogrzeby i wyrażaj swoją troskę.
- Szanuj przekonania religijne swoich przyjaciół, nawet jeśli różnią się od twoich. Bądź wrażliwy na różnice kulturowe.
- Przygotuj dla znajomych i sąsiadów domowy chleb, bułki lub ciasteczka.
- Pisz kartki, e-maile lub wiadomości tekstowe.
- Zaoferuj samotnemu rodzicowi wolny dzień lub wieczór, opiekując się jego/jej dziećmi.
- Zaoferuj pomoc ludziom w swojej społeczności, np. koszenie trawnika, robienie zakupów spożywczych, odśnieżanie itp.
- Dołącz do projektów sąsiedzkich, społecznościowych lub szkolnych.
- Pożyczaj lub rozdawaj przydatne książki.
- Udostępniaj przydatne linki w Internecie.
- Kiedy masz ochotę powiedzieć coś negatywnego o kimś, powiedz zamiast tego coś pozytywnego.

Notatki/Pytania

Zaznacz pomysły, które chcesz wdrożyć. Pamiętaj szczególnie o osobach z twojej listy modlitewnej.

Jako naśladowcy Jezusa nie chcemy jedynie służyć ludziom wokół nas po to, aby ich życie na tej ziemi stało się lepsze i łatwiejsze. Ponieważ jesteśmy przekonani o prawdziwości Ewangelii, naturalnie chcemy również, aby poznali Jezusa i zostali zbawieni do życia wiecznego. Dlatego czwartym krokiem jest świadczenie o Jezusie w sposób, który zjednuje serca. Można to robić poprzez...

- otwarte wyznawanie własnej wiary w Jezusa
- szukanie ludzi pokoju, tj. ludzi otwartych duchowo
- przedstawianie swojego własnego doświadczenia z Jezusem (świadczenia)
- wyjaśnianie Ewangelii, czyli historii Boga
- opowiadanie historii biblijnych.

„Nie można szczyścić się swoim nawróceniem, dopóki nie obudzi się wewnątrz pragnienie przekazania innym wiadomości o tym, jak cennego przyjaciela znalazło się w Jezusie. Zbawiająca i uświęcająca prawda nie będzie mogła pozostać zamknięta w sercu”

(Jezus syn Marii, s. 91).

„Przy każdej sposobności, widząc zainteresowanie przyjaciela czy nieprzyjaciela, przedstawiał Słowo. Jasno i z mocą obwieszczał poselstwo Ewangelii” (SWL 13.4).

„Zauważcie, jak w całym Słowie Bożym objawia się nagłący duch błagający mężczyzn i kobiety, by przyszli do Chrystusa. Musimy wykorzystać każdą okazję w życiu prywatnym i publicznym, przedstawiając każdy argument, kładąc nacisk na każdy szczegół o nieskończonej ważności, by prowadzić ludzi do Zbawiciela”

(SWL 164.5).

Notatki/Pytania

Co praktycznie możesz zrobić, aby być postrzeganym jako naśladowca Jezusa?

Wyżywaj swoją wiarę w sposób naturalny i ujmujący!

- Potrzebujesz jasnej tożsamości jako naśladowca Jezusa. Żyj tą tożsamością w sposób autentyczny, naturalny, widoczny i ujmujący.
- Bądź widoczny jako osoba duchowa. Ludzie, którzy szukają duchowych odpowiedzi, szukają ludzi, którzy są duchowi.
- Chodź na spacerów modlitewne! Spacer modlitewny to po prostu modlitwa podczas spaceru po okolicy. Możesz się wtedy modlić o ludzi, których spotykasz, a szczególnie proś Boga, aby wskazał ci osoby pokoju w tej społeczności.
- Módl się o ludzi i daj im znać, że się o nich modlisz. Módl się także razem z ludźmi i przedstawiaj ich potrzeby Bogu.
- Niech ludzie widzą, że twoja wiara w Jezusa daje ci pokój i radość.
- Zapoznaj swoich znajomych z innymi wierzącymi.
- Pielęgnuj nawyk wyrażania, że życzysz ludziom błogostwieństwa Bożego.
- Módl się przed jedzeniem, bez względu na to, gdzie jesteś.
- Naturalnie włączaj swoją wiarę do codziennych rozmów. Dziel się tym, za co jesteś wdzięczny Bogu i jak doświadczasz jego pomocy.
- Po dobrej rozmowie zapytaj, czy możesz się pomodlić za daną osobę.
- Udostępniaj dobre treści chrześcijańskie w mediach społecznościowych.
- Dawaj ludziom dobre, duchowe i pomocne książki. Wysyłaj im również duchowe i pomocne filmy i podcasty.
- Zadawaj dobre pytania, aby dowiedzieć się, czy ludzie są duchowo otwarci, np.
  - ◇ Czy chodzisz do Kościoła?
  - ◇ Czy wierzysz w życie po śmierci?
  - ◇ Czy kiedykolwiek czytałeś Biblię?
  - ◇ Czy kiedykolwiek zastanawiałeś się, dlaczego na naszym świecie jest tyle cierpienia?
  - ◇ Gdybyś mógł zadać Bogu jedno pytanie, jak by ono brzmiało?
  - ◇ Gdybyś mógł poprosić Boga o jedną rzecz, o co byś poprosił?
- Szukaj otwartych osób, chodząc od drzwi do drzwi lub rozmawiając z ludźmi na ulicy lub w parkach.

- ◇ Proponuj modlitwę: „Modlimy się o ludzi w tej okolicy. Czy jest coś, o co możemy się modlić dla ciebie?”.
  - ◇ Oferuj bezpłatną literaturę: „Dzielimy się dobrą literaturą chrześcijańską. Możesz wybrać sobie jedną z trzech książek jako bezpłatny prezent”.
  - ◇ Przeprowadzaj ankietę: „Chcemy dowiedzieć się, w jaki sposób jako Kościół możemy lepiej wychodzić naprzeciw potrzebom ludzi w naszej społeczności. Czy zechciał(a)byś nam pomóc, odpowiadając na kilka pytań?”.
  - ◇ Czy wierzysz w osobowego Boga?
  - ◇ Jak często chodzisz do Kościoła?
  - ◇ Jak często czytasz Biblię?
  - ◇ Jak wyglądałby Kościół, do którego ludzie w naszej społeczności chcieliby przychodzić? / Co musiałoby się zmienić w Kościele, żeby ludzie z naszej społeczności chętnie do niego uczęszczali?
  - ◇ Jakie są potrzeby naszej społeczności, w których nasz Kościół mógłby pomóc?
- Zawsze, gdy spotykasz osobę otwartą duchowo, podziel się z nią swoim osobistym świadectwem oraz Ewangelią, a także zapytaj, czy byłaby zainteresowana wspólnym przeczytaniem kilku historii z Biblii.

„Niech twoje myśli rzadziej skupiają się na sprawach ziemskich, a częściej na niebie. Gdy jesteś w towarzystwie innych, mów o Jezusie, zamiast rozmawiać o stroju i wyglądzie. Czy kochasz Jezusa? Jeśli tak, z radością będziesz o Nim mówić. Czy tęsknisz za Jego powrotem? Jeśli tak, z przyjemnością będziesz o tym rozmyślać. Czy niebo cię pociąga? Czy cię zachwyca? Jeśli tak, nie będziesz mógł milczeć. Będziesz o nim mówić, bo będzie ono stale obecne w twoich myślach i zawsze będziesz gotów rozmawiać z przyjaciółmi o tym, co najbardziej porusza i pochłania twoje serce. Rozmawiaj o swojej nadziei na niebo, o swojej radości i wiecznej przyszłości, a wtedy, gdy rozstaniesz się z przyjaciółmi, będziecie wzajemnie ubogaceni swoją obecnością. Takie spotkania i rozstania przyniosą słodką satysfakcję, zamiast duchowej pustki i poczucia jałowości”

(The Youth Instructor, 1 stycznia 1856, akapit 4 - przekład własny).

Notatki/Pytania

Po czym uczniowie mieli rozpoznawać ludzi pokoju?

Jakich ludzi szukał Paweł?

Szukaj ludzi pokoju

Mt 10,11-13

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Lk 10,5-7

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Dz 16,14-15

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Dz 17,10-12

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Jezus uczył swoich uczniów, aby szukali ludzi otwartych duchowo i koncentrowali się właśnie na nich. Nazywał tych ludzi „synami pokoju” albo ludźmi „godnymi pokoju” (BT) i polecił swoim uczniom, aby szukali nie tylko pojedynczych osób, ale całych rodzin (domów), które są gotowe przyjąć Boży pokój.

Chociaż naszym pierwszym zadaniem jest szukać takich otwartych duchowo osób w naszym osobistym kręgu, musimy także zrozumieć, że wokół nas są ludzie duchowo otwarci, których jeszcze nie znamy. Ważne jest, aby ich wypatrywać i prosić Boga, by nas do nich poprowadził.

„Na całym świecie ludzie tęsknie wyglądają ku niebu. Modlitwy, łzy i błagania płyną z dusz tęskniących za światłem, łaską i Duchem Świętym. Wielu stoi na progu królestwa, czekając tylko na zaproszenie do wejścia” (DA 61.4).

Ćwicz opowiadanie twojego świadectwa, aż będziesz w stanie je opowiedzieć z pamięci. Opowiedz je innym wierzącym i poproś o opinię.

Szukaj osób, z którymi możesz podzielić się swoim świadectwem. Zaczynaj od osób na swojej liście modlitewnej.

Zapytaj na końcu: czy ty też doświadczyłeś Jezusa? Albo: czy ty również chciałbyś doświadczyć Jezusa?

Jeśli ktoś jest otwarty, zapytaj: czy mogę ci pokazać, jak ty również możesz doświadczyć Jezusa? Jeśli odpowiedź brzmi TAK, wyjaśnij Ewangelię.

W ten sposób znajdziesz ludzi, którzy są otwarci na Boga.

Jak wygląda twoje życie z Jezusem dzisiaj?

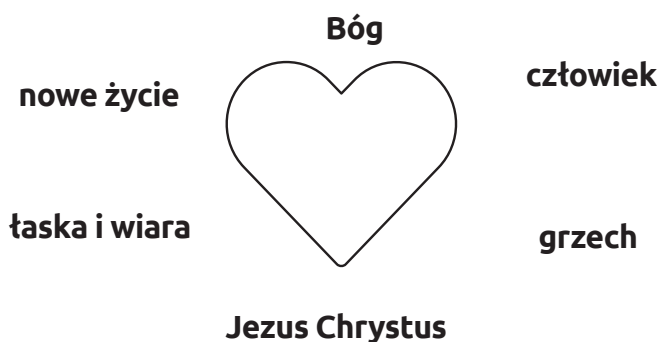
„Nasze wyznanie Jego wierności stanowi wybrany przez Niebo czynnik objawienia Chrystusa światu” (Jezus syn Marii, s.240).

- Niech twoje świadectwo będzie stosunkowo krótkie (ok. 3-4 min.). Pamiętaj: lepiej jest wypowiedzieć zbyt mało słów niż zbyt wiele.
- Opowiadaj jak najbardziej naturalnie. Nawet jeśli wcześniej je spisałeś, niech twoje opowiadanie nie brzmi jak recytacja.
- Bądź konkretny. Opowiedz prostymi słowami, co Jezus zrobił dla ciebie i ile dla ciebie znaczy.
- Identyfikuj się z osobą, z którą rozmawiasz! Jeśli to możliwe, nawiąż do tego, co macie wspólnego lub do pytań, które mogą się pojawić podczas twojej opowieści.
- Nie gloryfikuj grzechów swojej przeszłości. Podziel się tylko tym, co jest potrzebne, by osoba zrozumiała, jak Jezus zmienił twoje życie. Głównym przesłaniem twojego świadectwa powinno być to, co Jezus zrobił dla ciebie i co nadal robi.
- Unikaj wyrażen i słów, które mogą być trudne do zrozumienia dla osób niebędących adwentystami lub nawet chrześcijanami.
- Nigdy nie krytykuj innych Kościołów ani grup religijnych! Jeśli koniecznie musisz wspomnieć o konkretnym Kościele, rób to z szacunkiem.
- Unikaj podawania długiej listy rzeczy, które musiałeś poświęcić, aby pójść za Jezusem. Może to odstraszyć twojego rozmówcę.
- Bądź otwarty i szczery. Nie ma nic złego w przyznaniu, że wciąż się z czymś zmagasz.
- Bądź przyjazny i dziel się swoim świadectwem z uśmiechem. Niech ludzie widzą, że twoja wiara jest dla ciebie najcenniejszą rzeczą na świecie.
- Módl się, aby Duch Święty działał na ich serca, gdy dzielisz się swoim świadectwem.
- Zawsze zachowuj pozytywne nastawienie, nawet gdy spotkasz się z negatywną reakcją. Staraj się wtedy wrócić do punktu, z którym twój rozmówca się zgadzał. Zakończ rozmowę w przyjazny i uprzejmy sposób.
- Nawet ktoś, kto wychował się w wierzącej rodzinie, gdzie był chroniony i nigdy nawet nie myślał o życiu bez Boga i Kościoła, ma ciekawą historię do opowiedzenia, na przykład: „Wychowałem się w rodzinie chrześcijańskiej i od najmłodszych lat znałem Boga i Biblię. Moi rodzice dawali mi przykład swojej wiary. A jednak nadszedł czas, kiedy musiałem sam podjąć decyzję, czy uczynię tę wiarę całkowicie moją własną”. Ważne jest, aby podkreślić, co wiara znaczy dla nas dzisiaj.
- Nasza historia może zachęcić innych do zaangażowania się w poznanie Jezusa, ale nie może ich zbawić. Do tego potrzebna jest Ewangelia. Dlatego traktuj swoją historię jak most, przez który Ewangelia może dotrzeć do ludzi.

Czym jest Ewangelia

Czym jest Ewangelia? Krótko mówiąc, Ewangelia to odpowiedź na pytanie: co mam uczynić, aby być zbawionym? To dobra nowina o zbawieniu przez Jezusa Chrystusa. Ewangelia wskazuje jedyną drogę do życia wiecznego. Dlatego nigdy nie powinna być głoszona w sposób jednostronny, skrócony lub zniekształcony (por. Ga 1,6-9). Aby poprawnie wyjaśniać Ewangelię, należy mówić o siedmiu podstawowych prawdach biblijnych.

Bóg jest Stwórcą wszelkiego życia. On jest miłością i istnieje od wieczności w społeczności Ojca, Syna i Ducha Świętego. Jest święty i sprawiedliwy. Jego prawo jest wyrazem Jego bezinteresownej miłości. To prawo życia i miłości.

Człowiek został stworzony na obraz Boga. Jednak ten obraz został zniekształcony przez grzech. Mimo to Bóg kocha ludzi i pragnie zbawić ich do życia wiecznego.

Grzech to przekroczenie Bożego prawa miłości. Podczas gdy Boża miłość jest bezinteresowna, grzech jest głęboko egoistyczny. Problem grzechu to nie tyle złe uczynki, co grzeszna natura. Każdy człowiek nosi w sobie tę grzeszną naturę, dlatego potrzebuje odkupienia i nie może zbawić się sam.

W **Jezusie Chrystusie** Bóg stał się człowiekiem. Jezus żył pośród ludzi i ukazał, jaki naprawdę jest Bóg. Prowadził życie całkowicie czyste i bezinteresowne. Na krzyżu wziął na siebie winę całej ludzkości. Trzeciego dnia zmartwychwstał, wstąpił do nieba i stamtąd powróci w mocy i chwale, by stworzyć nowe niebo i nową ziemię. Przez Jezusa Bóg i ludzkość są na zawsze zjednoczeni.

Dzięki temu, co uczynił Jezus, każdemu zostaje ofiarowana Boża **łaska**, którą możemy przyjąć przez **wiarę**. Choć łaska Boża jest niezastużonym darem, to jednak potrzebu-

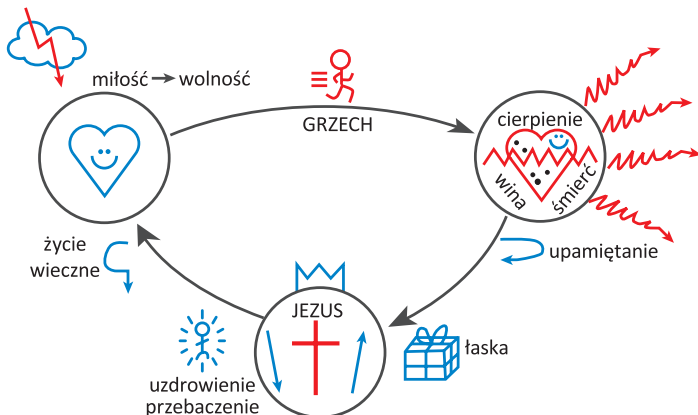
jemy wiary, aby prowadzić życie w ufnej relacji z Bogiem.

Jezus pragnie nie tylko przebaczyć nam nasze grzechy, lecz także odmienić nasze życie. Dlatego wzywa nas właśnie do tego, byśmy poszli za Nim i prowadzili **nowe życie**. Napętnia nas Duchem Świętym i daje nam nowe serce, przepętnione Jego miłością. W ten sposób obdarza nas siłą, abyśmy mogli kroczyć Jego drogami.

Miłość Boga jest w centrum tego wszystkiego. Jest istotą Jego charakteru i to tym, co skłoniło Go do stworzenia człowieka. Grzech jest przeciwieństwem tej miłości. W Jezusie Chrystusie Boża miłość objawiła się jaśniej niż kiedykolwiek wcześniej. W swojej miłości przebacza On nam nasze grzechy i daje nowy początek. Ostatecznie to właśnie Jego miłość nas przemienia i pomaga nam naśladować Jezusa oraz żyć nowym życiem.

Na kolejnych dwóch stronach znajdziesz przykład, jak można przedstawiać Ewangelię, uwzględniając wszystkie siedem z tych podstawowych prawd.

Jak dzielić się Ewangelią

Kiedy prowadzisz z kimś wartościową rozmowę i dzielisz się swoim osobistym świadectwem, po prostu zapytaj: „Chciałbyś usłyszeć, jak i ty możesz doświadczyć Boga w swoim życiu?”. Jeśli rozmówca się zgodzi, przedstaw mu Ewangelię w ten sposób:

Gdy patrzymy na nasz świat, widzimy wiele zniszczenia: zerwane relacje, choroby, cierpienie i śmierć. Ale widzimy też rzeczy piękne – niewinny uśmiech dziecka, prawdziwą miłość między ludźmi i niezliczone piękno przyrody. Te dobre rzeczy istnieją, ponieważ Bóg stworzył nasz świat jako najpiękniejsze miejsce dla ludzi, których pragnął widzieć szczęśliwymi (Rdz 1,31). Dlaczego więc nasz świat wygląda dziś tak inaczej? Biblia wspomina o wojnie w niebie, gdy najwyższy anioł zbuntował się przeciwko Bogu i zaczął szerzyć kłamstwa o Nim (Ap 12,7-9).

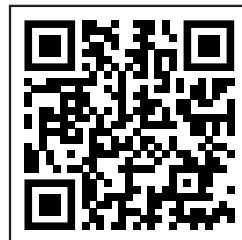
Wielu pyta: Dlaczego Bóg nie zniszczył go od razu, skoro jest potężniejszy? Odpowiedź jest prosta: Bóg jest miłością (1 J 4,8), a miłość może istnieć tylko tam, gdzie jest wolność. Nie można nikogo zmusić, przekupić ani zmanipulować do kochania. Miłość można jedynie dobrowolnie ofiarować i dobrowolnie przyjąć.

Dlatego Bóg dał aniołom i ludziom wolność wyboru. Niestety, część aniołów oraz ludzie wybrali brak zaufania do Boga i odwrócili się od Niego (Rdz 3) Biblia nazywa to odejście od Boga grzechem. Przez grzech całe to zepsucie wkroczyło do naszego świata. Nie dotyczy ono jedynie świata wokół nas – ono jest także głęboko w nas. Wszyscy mamy ciemne zakamarki w sercu: zazdrość, gniew, nienawiść, wstyd i lęk. Tacy się rodzimy. Dlatego popełniamy błędy i stajemy się winni wobec siebie nawzajem i wobec Boga. Ostateczną konsekwencją całego tego zepsucia jest śmierć (Rz 3,23; 6,23; 1 J 1,8.10).

Jednak nikt nie chce żyć w takim stanie zepsucia. Niektórzy próbują uciekać wspinając się po drabinie sukcesu. Inni szukają radości i szczęścia poprzez zabawę i przygodę. Jeszcze inni próbują zagłuszyć to wszystko narkotykami, alkoholem lub kolejnymi relacjami. Wielu próbuje znaleźć pokój, będąc

Notatki/Pytania

Możesz obejrzeć, jak wygląda ten sposób prezentowania Ewangelii na: <https://youtu.be/OEQe7WjFSLw>

Ważne jest, abyś przeciwyczył to tak wiele razy, abyś mógł swobodnie dzielić się tym w dowolnej chwili. Następnie módl się i szukaj ludzi, z którymi będziesz mógł podzielić się Ewangelią! Zaczynaj od osób na swojej liście modlitewnej.

religijnymi i starając się być „dobrymi ludźmi”. Jednak żadna z tych prób ucieczki, podejmowana o własnych siłach, nie jest w stanie nas od tego uwolnić. One działają jak sprężyny – zamiast nas wyciągnąć, ściągają nas z powrotem w to samo miejsce, często pogłębiając ból. Musimy to uznać: nie jesteśmy w stanie przywrócić Bożego doskonałego świata o własnych siłach (Rz 1,21). Naszą rzeczywistością jest to, że jesteśmy grzesznikami i nie możemy sami się zbawić.

Jednak Bóg tak bardzo nas kocha, że nie chce, byśmy żyli w tym stanie zepsucia. Dlatego zrobił dla nas coś, czego sami nigdy nie mogliśmy dokonać. Posłał swojego Syna, Jezusa – Mesjasza – do naszego zepsutego świata (J 3,16-18). Jezus stał się człowiekiem i prowadził doskonałe życie. Okazując miłość i troskę o ludzi, ukazał, że Bóg naprawdę jest miłością (J 14,9). Chociaż był bez grzechu, został znienawidzony przez przywódców religijnych i w końcu skazany na śmierć przez ukrzyżowanie. Jezus nie umarł z powodu własnego grzechu – był bez winy! Umarł, ponieważ wziął na siebie naszą winę i nasze grzechy. Umarł za nas! (Iz 53,4-6).

Na szczęście trzeciego dnia zmartwychwstał i pokonał przez to śmierć (Mt 28,1-15). I teraz oferuje każdemu dar życia wiecznego – dar, na który nie zasługujemy i którego nie możemy kupić. Kosztował on bardzo dużo – został zdobyty przez drogocenną krew Jezusa (Ef 2,8-9).

Bóg oznajmia, że każdemu, kto się nawróci i powróci do Niego, przyjmie Jego dar i uczyni Jezusa Królem swojego życia, zostaną odpuszczone wszystkie grzechy (Rz 10,9-10). Chrystus jest gotowy pomóc nam prowadzić nowe życie i dać nam życie wieczne. On wkrótce powróci na naszą ziemię i stworzy nowy świat, w którym wszystko, co zostało utracone, będzie przywrócone (J 14,1-3; Ap 21,1-5). Bożym celem, gdy dawał nam życie, było właśnie to – byśmy tam się znaleźli. Pomyśl o tym: Bóg kocha cię tak bardzo, że nie chce, byś po prostu żył, cierpiał i umarł na tym zepsutym świecie, a potem przepadł na zawsze. Nie! Zostałeś stworzony do lepszego świata, a jedyna droga, by się tam dostać, prowadzi przez Jezusa (J 14,6).

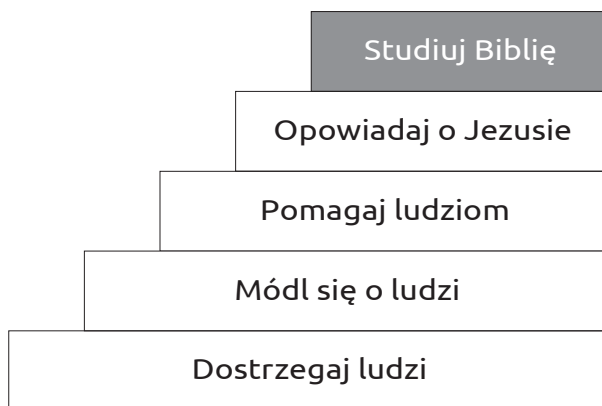
W którym miejscu ty się dziś znajdujesz? Gdzie chciałbyś być? Czy pragniesz, aby Bóg przebaczył ci grzechy i dał nowe życie? Możesz doświadczyć tego już teraz jeśli szczerze pomodlisz się taką prostą modlitwą:

„Drogi Boże! Dziękuję ci, że tak bardzo mnie kochasz! Przykro mi, że żyłem bez Ciebie. Dziękuję, że posłałeś Jezusa, by umarł za moje grzechy i że wzbudziłeś Go z martwych dla mnie. Chcę przestać od Ciebie uciekać i wrócić do Ciebie. Przyjmuję Twój dar zbawienia i pragnę, abyś był Panem mojego życia. Dziękuję, że przebaczyłeś mi moje grzechy i że dałeś mi życie wieczne. Amen”.

Jeśli twoja modlitwa była szczerą i płynęła z serca to możesz być pewien, że Bóg ci przebaczył i dał ci życie wieczne. Teraz jesteś dzieckiem Bożym (1 J 5,11-13).

Innym sposobem na mówienie o sprawach duchowych w prosty i zrozumiały sposób jest opowiadanie historii biblijnych. Pokazują one, jak ludzie doświadczali Boga i jak wygląda wiara w praktyce. Jeśli świadomie się na to otworzysz, znajdziesz okazje, by dzielić się historiami z Biblii. Różne historie pasują do różnych sytuacji życiowych. Zawsze wybieraj tę, która najlepiej pasuje do danej sytuacji. Oto kilka przykładów:

- Kryzysy i trudności: „Jezus ucisza burzę” (Mk 4,35–41).
- Poczucie winy: „Jezus odpuszcza grzechy i uzdrawia paralityka” (Mk 2,1–12).
- Smutek i lęk przed śmiercią: „Jezus wskrzesza syna wdowy z Nain” (Łk 7,11–17).
- Upadek moralny: „Jezus przebacza kobiecie przytapanej na cudzołóstwie” (J 8,1–11).
- Porażka: „Zaparcie się Piotra” (Łk 22,54–62) oraz „Jezus ukazuje się siedmiu uczniom” (J 21,1–25).
- Zwątpienie: „Jezus ukazuje się wątpiącemu Tomaszowi” (J 20,24–31).
- Rozczarowanie: „Uczniowie w drodze do Emaus” (Łk 24,13–35).
- Zmartwienia: „Nakarmienie pięciu tysięcy” (Mk 6,30–44).
- Lęk przed demonami: „Uzdrowienie opętanego człowieka” (Mk 5,1–20).
- Poczucie, że nie jest się dość dobrym dla Boga: „Setnik z Kafarnaum” (Łk 7,1–10).
- Przyszłość: „Sen Nebkadnezara” (Dn 2).

W piątym kroku pomagamy naszym przyjaciołom w czytaniu Pisma Świętego. Najpierw warto nauczyć ich samodzielnego czytania Biblii podczas ich osobistego czasu z Bogiem. Tylko wtedy będą wzrastać w życiu duchowym. Daj im plan czytania Biblii (np. „365 historii nadziei” lub „52 tematy Biblii”*) lub zasugeruj, aby na początek przeczytali jedną z czterech Ewangelii. Zachęć ich do codziennego poświęcania czasu na czytanie Biblii i pokaż im, jak mogą zaznaczać ważne wersety biblijne kolorami lub symbolami. Naucz ich prosić Boga o pomoc w zrozumieniu i zastosowaniu tego, czego się nauczyli. Pokaż im, jak prowadzić dziennik duchowy. Robiąc to wszystko, pomożesz im doświadczać mocy Słowa Bożego każdego dnia.

Następnie zaprosz ich do wspólnego czytania Biblii. Możesz po prostu powiedzieć: **„W Biblii są historie, które pokazują, jak ludzie spotykali Jezusa i w rezultacie ich życie się zmieniło. Chętnie usiadłbym z tobą, by wspólnie przeczytać te historie, ponieważ my również możemy doświadczać dziś tego samego! Czy chciałbyś się ze mną spotkać, żeby odkryć te opowieści?”**

Nieraz najlepiej jest najpierw zaproponować jedno spotkanie, aby ludzie mogli doświadczyć, jak to jest czytać Biblię z tobą. Po pierwszej historii możesz zapytać ich, czy chcieliby w ten sposób odkryć z tobą więcej historii.

Być może nawet nie wyobrażasz sobie, jak mógłbyś czytać Biblię z ludźmi. Istnieje fascynująco prosty sposób, w jaki możesz się tego nauczyć. Nazywa się to Odkrywcze Studium Biblijne (DBS - Discovery Bible Study). Można je zastosować wszędzie tam, gdzie ludzie spotykają się, aby studiować Biblię: podczas rodzinnego nabożeństwa, w szkole sobotniej, w grupach uczniowskich, w grupach domowych itp.

*Zobacz: poludnie.adwent.pl/grupy-uczniowskie/.

Odkrywcze studium Biblii, znane również jako Odkrywcze czytanie Biblii (Bible readings), trafiło do Kościoła Adwentystów podczas spotkania namiotowego w 1883 roku w Kalifornii. Pewnej nocy, gdy Ellen White udała się już na spoczynek do swojego namiotu, a Stephen N. Haskell wygłaszał kazanie, potężna burza nawiedziła teren obozu. Była ona tak głośna, że wydawało się, iż nabożeństwo będzie musiało zostać przerwane, ponieważ ludzie nie słyszeli, co mówi kaznodzieja. Wtedy to Duch Święty natchnął Stephena Haskella, by spróbował czegoś innego. Zszedł z ambony, zajął miejsce w centrum namiotu i zgromadził ludzi blisko wokół siebie. Następnie, zamiast kontynuować kazanie, rozdawał wersety Pisma Świętego, które miały być czytane przez różne osoby w zgromadzeniu w odpowiedzi na zadawane przez niego pytania. Nie wiemy już, jakich tekstów biblijnych użył, ale mogło to wyglądać mniej więcej tak: Pytanie: „W jaki sposób zostało dane Pismo Święte?” Ktoś wstał i przeczytał głośno fragment 2 Tm 3,16: „Wszystko Pismo od Boga jest natchnione...” (BG). W innej części zgromadzenia inna osoba wstała i przeczytała fragment 2 Piotra 1,21: „... święci Boży ludzie przemawiali prowadzeni przez Ducha Świętego” (UBG). Wtedy Starszy Haskell zadał następne pytanie: „W jakim celu zostało napisane Pismo Święte?” Padła odpowiedź słowami Pawła: „jest pożyteczne ku nauczaniu, ku strofowaniu, ku naprawieniu, ku ćwiczeniu w sprawiedliwości, aby człowiek Boży był doskonały, ku wszelkiej sprawie dobrej wyćwiczony” (2 Tm 3,16-17 BJW). Wszyscy ludzie w napięciu czekali na następne pytanie: „Co jest konieczne z naszej strony?” Ktoś wstał i przeczytał: „W sercu moim przechowuję słowo twoje, Abym nie zgrzeszył przeciwko tobie” (Psalm 119,11 BW). Prawda przedstawiona w ten sposób wywarła głębokie wrażenie na umysłach ludzi. Było oczywiste, że to nowy i bardzo skuteczny sposób nauczania prawdy. Następnego dnia starszy Haskell i inni kaznodzieje zostali wezwani na spotkanie z Ellen White, a postanieniec Pański powiedział im, że ten plan czytania Biblii pochodzi od Boga. Stephen Haskell natychmiast przygotował lekcje biblijne w formie pytań i odpowiedzi, które nazwano czytaniem biblijnymi (Bible readings), ponieważ uczeń czytał, a nauczyciel zadawał pytania, na które odpowiadały teksty biblijne. Te czytania biblijne zostały natychmiast wydrukowane w periodykach kościelnych. Składały się po prostu z tekstów biblijnych z odpowiednimi pytaniami i sporadycznymi komentarzami. Członkowie Kościoła szybko je przyjęli i zaczęli prowadzić czytania biblijne ze swoimi przyjaciółmi i sąsiadami. Zrozumieli, że mogą prowadzić lekcje biblijne w fascynująco prosty i skuteczny sposób. W rezultacie w Kościele Adwentystów powstał prawdziwy ruch misyjny, który doprowadził do ogromnego wzrostu. Ellen White zachęcała członków Kościoła do pełnego przyjęcia tej nowej metody czytania Biblii z przyjaciółmi. Dziś ta metoda czytań biblijnych jest najczęściej nazywana Odkrywczym studium Biblii (*Training Light Bearers for Laymen*, str. 11-19, przekład własny).

„Pastor nie powinien czuć, że jego obowiązkiem jest mówić, pracować i modlić się za wszystkich. Powinien szkolić pomocników w każdym zborze. Niech różne osoby na zmianę prowadzą spotkania i **czytania biblijne (Bible readings)**. W ten sposób będą wykorzystywać talenty, które Bóg im dał, i jednocześnie zdobywać doświadczenie jako pracownicy” (*Christian service*, s. 69, przekład własny).

„Konieczna jest praca od domu do domu. Pan oczekuje zdecydowanych wysiłków w miejscach, gdzie ludzie nie wiedzą nic na temat prawd zawartych w Biblii. Śpiew, modlitwa i **czytanie Biblii [Bible readings - przypis tłumacza] są konieczne podczas odwiedzin u ludzi**. Teraz, właśnie teraz jest czas okazania posłuszeństwa poleceniu: „Ucząc ich przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem”. Ci, którzy będą wykonywać tę pracę, muszą znać Pismo Święte. »Jest napisane« — powinno być ich bronią” (Pch 102.4).

„**Plan czytania z ludźmi Biblii [prowadzenia Bible readings - przypis tłumacza] jest niebieskiego pochodzenia**. Jest wielu mężczyzn i wiele niewiast, mogących podjąć ten rodzaj pracy misyjnej i dzięki niej wyszkolić się na pracowników, którzy staną się wielkimi mężami Bożymi. W wyniku tej pracy pracownicy nawiązują osobisty kontakt z ludźmi różnych narodowości, mówiącymi wieloma językami. Biblia dociera do rodzin, a jej święte prawdy przenikają do domów i sumień ludzkich. Ludzie są nakłaniani, aby sami czytali, badali i wyciągali wnioski, gdyż muszą zdać sobie sprawę z odpowiedzialności za przyjęcie lub odrzucenie boskiego oświecenia. Bóg nie pozwoli, aby ta drogocenna praca, wykonywana dla Niego, pozostawała bez nagrody. On ukoronuje, uwieńczy powodzeniem każdy wysiłek, podjęty w Jego imieniu” (Pch 126.1).

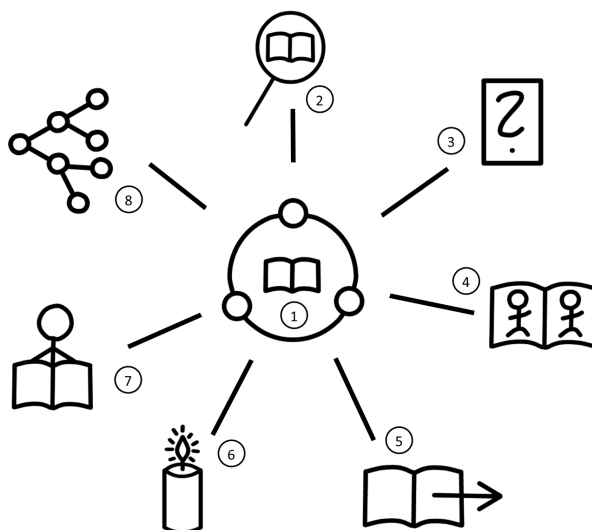
„Członkowie naszych zborów powinni wykonywać więcej pracy od domu do domu, **czytając z ludźmi Biblię [prowadząc Bible readings - przypis tłumacza]** i rozpowszechniając literaturę” (Pch 101.4).

„Wielu zostanie powołanych, by pracować od domu do domu, **udzielać lekcji biblijnych [prowadzić Bible readings - przypis tłumacza]** i modlić się z ludźmi zainteresowanymi poselstwem” (Pch 126.3).

„Wielu pracowników ma wykonać swoje zadanie, pracując od domu do domu i tam, w rodzinnym gronie, **czytać Biblię [prowadzić Bible readings - przypis tłumacza]**” (Pch 126.4).

„Każdy zbór powinien być szkołą wychowania chrześcijańskich pracowników. Jego członkowie powinni być przygotowani do **organizowania studium biblijnego [prowadzenia Bible readings - przypis tłumacza]**, do prowadzenia lekcji szkoły sobotniej, powinni wiedzieć, jak najlepiej pomagać biednym, pielęgnować chorych i jak pracować dla nie nawróconych. Powinny być zorganizowane szkoły medyczne, szkoły gotowania i różne kursy przygotowujące do chrześcijańskiej służby. Nauka powinna być wspierana praktycznymi zajęciami pod okiem doświadczonych instruktorów. Nauczyciele powinni osobiście pracować wśród ludzi, aby ci, którzy dołączają do nich, mogli korzystać z ich przykładu. Przykład ma o wiele większą wartość niż wiele rad” (SWL 98.2).

Jak Ellen White opisuje znaczenie i zalety czytań biblijnych?

1. Metoda Odkrywczego studium Biblii najlepiej sprawdza się w **małych grupach**. Uczestnicy uczą się od siebie nawzajem, zachęcają się i lepiej zapamiętują to, czego się nauczyli. Dlatego, jeśli to możliwe, studiuj Biblię w małych grupach. Może się to odbywać podczas rodzinnych nabożeństw, w grupach domowych, w klasach szkoły sobotniej, podczas lekcji biblijnych — wszędzie tam, gdzie można usiąść razem by przeczytać fragment Pisma Świętego.

2. Głównym **punktem skupienia** pozostaje tekst biblijny. Staramy się zwracać uwagę na każdy szczegół i szukać odpowiedzi w samym tekście.

3. Zamiast wygłaszania kazania, prowadzący po prostu zadaje **dobrze pytania**, które pomagają uczestnikom samodzielnie odkrywać to, co mówi dany fragment Biblii. Istnieją pytania, które można zadać do każdego fragmentu Pisma.

4. **Historie biblijne** są najlepszym sposobem na odkrywanie przesłania Biblii i odniesienie go do siebie osobiście, szczególnie dla osób które dopiero zaczynają poznawać Biblię. W historiach widzimy, jak ludzie doświadczali Boga, jak Bóg z nimi postępował i jaki On naprawdę jest. Czytamy o zwycięstwach i porażkach ludzi i możemy się z nimi utożsamiać. Te opowieści zachęcają nas do zaufania Bogu. Dlatego studiując Biblię z przyjaciółmi, najlepiej jest używać historii biblijnych. Nawet studiując Biblię tematycznie warto opierać się na odpowiednich historiach, aby pomóc osobie lepiej zrozumieć, zapamiętać i zastosować dane przesłanie.

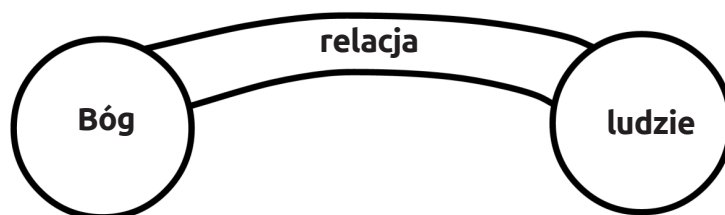
5. Biblia nie służy tylko do zdobywania wiedzy, ale zawiera prawdę, które mają być wprowadzone w życie. Dlatego ważne jest, aby podkreślać **praktyczne zastosowanie** i **postuszeństwo** temu, czego uczymy się z Biblii.

6. Powiedz swoim przyjaciołom, że każde błogosławieństwo jest po to, aby się nim **dzielić**. Zachęcaj ich więc, aby dzielili się z innymi tym, czego nauczyli się z Biblii i czego doświadczyli z Bogiem.

7. Zachęcaj swoich przyjaciół, by codziennie znaleźli chwilę spokojnego czasu na **osobiste czytanie Biblii**. Podaj im z wyprzedzeniem tekst biblijny na kolejne spotkanie, aby mogli sami przeczytać historię przed waszym wspólnym studium. Podziel się tym, jak wygląda twój osobisty czas z Jezusem. Możesz też wręczyć przyjaciołom jakiś dobry plan czytania Biblii.

8. Zawsze miej na uwadze cel, jakim jest **pomnażanie**. Jako prowadzący małej grupy pamiętaj, że twoim zadaniem jest nauczyć twoich przyjaciół, jak mogą sami czytać Biblię w swoich domach, a także jak prowadzić studium biblijne z innymi. Dlatego jak najszybciej pozwól im prowadzić studium w twojej grupie. To jest nauka w praktyce i pomoże twoim przyjaciołom rozwijać umiejętności liderowania. To działa tylko wtedy, gdy twoja metoda jest To działa tylko wtedy, gdy twoja metoda jest biblijna, praktyczna i prosta. Tylko wtedy może dojść do pomnożenia.

Istnieje kilka prostych pytań, które można zadać do każdego tekstu biblijnego. Te pytania odzwierciedlają główny temat Biblii. Kiedy je zadajemy, nie mówimy o sprawach pobocznych, lecz o sednie przesłania biblijnego. Biblia jest opowieścią o tym, jak Bóg wyciąga rękę do ludzi, by naprawić zerwaną relację między nimi a Nim.

Mając na uwadze te najważniejsze tematy, możemy po prostu zapytać:

- Czego możemy się nauczyć z tego fragmentu o **Bogu (Jezusie)**?
- Czego możemy się nauczyć z tego fragmentu o **ludziach**? (Często znajdujemy różne osoby lub grupy ludzi w historii. Możemy odnieść to pytanie do każdej z nich)
- Czego możemy się nauczyć z tego fragmentu o **życiu z Bogiem**?
- Kiedy widzimy jakiś inny temat wspomniany w danym fragmencie Biblii, to możemy zapytać: Czego możemy się nauczyć o...?

Inne pomocne pytania:

- Co szczególnie zwróciło twoją uwagę w tej historii/tym fragmencie?
- Czy możesz streścić, o czym jest ten fragment?
- Jakie jest główne przesłanie tego fragmentu?
- Dlaczego? Dlaczego nie?
- Co oznacza...?
- Kiedy czytasz ten fragment, jakie pytania przychodzą ci do głowy?
- Zadawanie 6 pytań dziennikarskich: Kto? Co? Kiedy? Gdzie? Dlaczego? Jak?

Ćwiczenie: studium Biblii

I wstąpił znowu do synagogi; a był tam człowiek z uschtą ręką.

I podpatrywali go, czy uzdrowi go w sabat, aby go oskarżyć.

Wtedy rzekł do człowieka, który miał uschtą rękę: Wyjdź na środek.

A do nich rzekł: Czy wolno w sabat dobrze czyścić, czy źle czynić, życie zachować czy zabić? A oni milczeli.

I spojrział na nich z gniewem, zasmucił się z powodu zatwardziałości ich serca, i rzekł owemu człowiekowi: Wyciągnij rękę! I wyciągnął, i ręka jego wróciła do dawnego stanu.

A faryzeusze, wyszedłszy zaraz, naradzali się z herodianami, jak by go zgładzić.

(Mk 3,1-6 BW)

Notatki/Pytania

Zapoznaj się z historią uzdrowienia w szabat i zapisz z obu stron tekstu swoje spostrzeżenia i pytania!

Jezus

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Ludzie

Człowiek: .....

.....

.....

Faryzeusze: .....

.....

.....

.....

.....

.....

Zapisz, co z tej historii możemy się dowiedzieć w każdej z podanych kategorii.

Życie z Bogiem

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Osobiste zastosowanie

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Notatki/Pytania

Dlaczego zadawanie pytań jest tak skutecznym narzędziem pomagającym studiować Biblię z przyjaciółmi?

Zalety stosowania pytań w Odkrywczym studium Biblii

- Nie prowadzisz monologu, lecz dajesz swoim przyjaciołom szansę, aby sami znajdowali odpowiedzi. W ten sposób ma to dla nich większą wartość.
- Zadając dobre pytania, zachęcasz ludzi do samodzielnego myślenia.
- Taki sposób studiowania Biblii tworzy dialog, który pomaga ci zrozumieć swoich przyjaciół i zobaczyć, na jakim są etapie duchowo.
- Twoi przyjaciele szybko nauczą się, jak to robić i będą zachęcani do samodzielnego czytania Biblii.
- Zapoznasz swoich przyjaciół ze Słowem Bożym, a nie z własną opinią. Mogą sami ocenić, czy to co poznają, jest biblijne, czy nie.
- Pytania dotyczące praktycznego zastosowania skłaniają twoich przyjaciół i ciebie do działania w oparciu o to, co przeczytaliście.
- Jest to tak prosta metoda prowadzenia studium biblijnego, że wielu członków Kościoła można by przeszkolić, aby czytali Biblię ze znajomymi.
- Ponieważ odpowiedzi na pytania mogą się różnić w zależności od sytuacji, każde studium biblijne jest wyjątkowe i stanowi szczególne doświadczenie. Każdy, włącznie z tobą, nauczy się czegoś nowego.

Materiały do studiowania Biblii: historie nadziei

	Tytuł	Fragment z Biblii
1	Stworzenie*	Księga Rodzaju 1,1-2,4
2	Adam i Ewa	Księga Rodzaju 2,4-25
3	Upadek w grzech*	Księga Rodzaju 3,1-24
4	Kain i Abel	Księga Rodzaju 4,1-16
5	Bóg zapowiada potop	Księga Rodzaju 6,5-22
6	Przymierze Boga z Noem	Księga Rodzaju 8,20-9,17
7	Wieża Babel	Księga Rodzaju 11,1-9
8	Powołanie Abrama*	Księga Rodzaju 12,1-9
9	Przymierze Boga z Abramem	Księga Rodzaju 15,1-6; 17,1-8
10	Obietnica syna dla Abrahama i Sary	Księga Rodzaju 18,1-15
11	Próba wiary Abrahama*	Księga Rodzaju 22,1-19
12	Sny Józefa	Księga Rodzaju 37,1-36
13	Próba wiary Hioba	Księga Hioba 1,1-2,10
14	Skrucha i odnowienie Hioba	Księga Hioba 42,1-17
15	Ucisk Izraelitów w Egipcie*	Księga Wyjścia 1,1-22
16	Narodziny i wczesne życie Mojżesza	Księga Wyjścia 2,1-25
17	Powołanie przy płonącym krzewie*	Księga Wyjścia 3,1-4,17
18	Ustanowienie święta Paschy*	Księga Wyjścia 12,1-28
19	Przejście przez Morze Czerwone*	Księga Wyjścia 13,17-14,31
20	Chleb z nieba*	Księga Wyjścia 16,1-36
21	Dziesięć przykazań*	Księga Wyjścia 19,1-20,21
22	Budowa świątyni*	Księga Wyjścia 25,1-9; 31,1-11.18
23	Dzień pojednania	Księga Kapłańska 16,1-34
24	Dawid i Goliat	1 Księga Samuelowa 17,1-58
25	Przymierze Boga z Dawidem	2 Księga Samuelowa 5,1-5; 7,1-29
26	Uzdrowienie Naamana	2 Księga Królewska 5,1-27
27	Nadchodzący Mesjasz*	Księga Izajasza 7,13-14; 9,1-6; 42,1-9
28	Cierpiący Mesjasz*	Księga Izajasza 52,13-53,12
29	Zapowiedź narodzin Jezusa*	Ewangelia Łukasza 1,26-38
30	Narodziny Jezusa*	Ewangelia Łukasza 2,1-21
31	Jan Chrzciciel	Ewangelia Łukasza 3,1-18
32	Jezus zostaje ochrzczony*	Ewangelia Mateusza 3,13-17
33	Kuszenie Jezusa*	Ewangelia Mateusza 4,1-11
34	Jezus powołuje pierwszych uczniów*	Ewangelia Łukasza 5,1-11
35	Uzdrowienie sparaliżowanego*	Ewangelia Marka 2,1-12

36	Syn marnotrawny*	Ewangelia Łukasza 15,11-32
37	Nikodem*	Ewangelia Jana 3,1-21
38	Jezus i Samarytanka*	Ewangelia Jana 4,1-42
39	Setnik z Kafarnaum	Ewangelia Łukasza 7,1-10
40	Wskrzeszenie syna wdowy z Nain	Ewangelia Łukasza 7,11-17
41	Sól i światło	Ewangelia Mateusza 5,13-16
42	Jezus i prawo*	Ewangelia Mateusza 5,17-20; 7,12-29
43	Jezus jest panem szabatu*	Ewangelia Marka 2,23-28
44	Uzdrowienie kobiety w szabat*	Ewangelia Łukasza 13,10-17
45	Jezus o modlitwie*	Ewangelia Mateusza 6,5-15; 7,7-11
46	Przypowieść o siewcy	Ewangelia Mateusza 13,1-9.18-23
47	O kąkolu w pszenicy	Ewangelia Mateusza 13,24-30.36-43
48	Uzdrowienie opętanego	Ewangelia Marka 5,1-20
49	Jezus i kobieta przytępiana na cudzołóstwie*	Ewangelia Jana 8,1-11
50	Uzdrowienie ślepego od urodzenia	Ewangelia Jana 9,1-41
51	Miłosierny Samarytanin*	Ewangelia Łukasza 10,25-37
52	Śmierć i wskrzeszenie Łazarza*	Ewangelia Jana 11,1-57
53	O faryzeuszu i celniku	Ewangelia Łukasza 18,9-14
54	Bogaty młodzieniec	Ewangelia Marka 10,17-31
55	Jezus mówi o czasach końca*	Ewangelia Mateusza 24,1-31
56	Przypowieść o dziesięciu pannach*	Ewangelia Mateusza 25,1-13
57	Przypowieść o talentach*	Ewangelia Mateusza 25,14-30
58	Syn Człowieczy będzie sądził narody	Ewangelia Mateusza 25,31-46
59	Jezus umywa nogi uczniom*	Ewangelia Jana 13,1-17
60	Wieczerza Pańska*	Ewangelia Mateusza 26,17-30
61	Jezus w Getsemane*	Ewangelia Mateusza 26,36-46
62	Zdrada i przestuchanie Jezusa*	Ewangelia Jana 18,1-40
63	Ukrzyżowanie i śmierć Jezusa*	Ewangelia Mateusza 27,31-66
64	Zmartwychwstanie Jezusa*	Ewangelia Mateusza 28,1-15
65	Droga do Emaus*	Ewangelia Łukasza 24,13-35
66	Wniebowstąpienie Jezusa*	Dzieje Apostolskie 1,1-14
67	Pięćdziesiątnica*	Dzieje Apostolskie 2,1-36
68	Wczesny Kościół*	Dzieje Apostolskie 2,37-47
69	Zmartwychwstanie wierzących*	1 List do Tesaloniczan 4,13-18; 1 List do Koryntian 15,35-58
70	Nowa ziemia*	Księga Apokalipsy 21,1-5; 22,1-5

* Te historie są najważniejsze i nie należy ich pomijać.

Spoteczność

- Za co jesteś wdzięczny/a? Z czym się zmagasz?
- O co możemy się za ciebie pomodlić?
- Modlitwa za wymienione intencje osobiste.

Studium Biblii

- Przeczytajcie razem fragment z Biblii!
- Niech ktoś opowie opisaną historię własnymi słowami! (Jeśli fragment jest dłuższy, najlepiej jest czytać i opowiadać akapit po akapicie).
- Jeśli trzeba, niech ktoś przeczyta fragment jeszcze raz (może być z innego przekładu)!
- Odpowiedzcie na pytania:
  - ◇ Co ta historia mówi nam o **Bogu** (lub Jezusie)?
  - ◇ Co ta historia mówi nam o **ludziach**?
  - ◇ Co ta historia mówi nam o **życiu z Bogiem**?
  - ◇ Ewentualnie: Co ta historia mówi nam o ...? (**innym poruszonym temacie**)
- Możecie skorzystać z innych pomocnych pytań: Co cię zaskoczyło? Co oznacza ...? Dlaczego? Dlaczego nie? Jakie pytania przychodzą ci do głowy, gdy czytasz ten fragment?
- Jak możemy zastosować to, czego się nauczyliśmy?

Misja

- Z kim możemy podzielić się tym, czego się nauczyliśmy?
- Jak możemy być błogostawieństwem dla innych ludzi? Czy znasz kogoś, kto potrzebuje pomocy?
- Z kim możemy rozpocząć nowe grupy biblijne?

Modlitwa

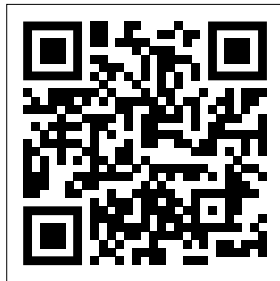
- Módl się o ludzi, którym chcesz pomóc i o tych, których chcesz zaprosić do grupy studiującej Biblię.
- Módl się, aby Bóg uczynił cię błogostawieństwem dla innych i użył cię do dzielenia się Ewangelią w urzekający sposób.
- Módlcie się za siebie nawzajem.

„Przedstawienie Chrystusa w rodzinie, przy kominku, w małym gronie, w prywatnym domu często przynosi lepszy rezultat w zdobywaniu dusz dla Jezusa niż kazania, wygłaszane do zebranych tłumów na wolnym powietrzu, a nawet w kościołach” (Pch 109.2).

Spis treści

1. Każdy wierzący jest powołany do dzielenia się Ewangelią	3
2. Misja w mocy Ducha Świętego	4
3. Misja zaczyna się od nas!.....	5
4. Ewangelizacja oikos.....	6
5. Pięć kroków osobistej ewangelizacji	7
6. Krok pierwszy: dostrzegaj ludzi.....	8
Odkryj swoją sieć społeczną	9
7. Krok drugi: módl się o ludzi	10
Módl się obietnicami biblijnymi	11
8. Krok trzeci: pomagaj ludziom	12
Pomagaj ludziom tak jak Jezus	13
Praktyczne pomysły służenia ludziom i wnoszenia radości do ich życia	15
9. Krok czwarty: opowiadaj o Jezusie.....	17
Wyżywaj swoją wiarę w sposób naturalny i ujmujący!	18
Szukaj ludzi pokoju	20
Opowiadaj swoje własne doświadczenie z Jezusem (twoje świadectwo)....	21
Jak dobrze opowiadać swoje osobiste świadectwo	23
Przedstawiaj historię Boga (Ewangelię).....	24
Czym jest Ewangelia	25
Jak dzielić się Ewangelią	27
Opowiadaj historie biblijne	29
10. Krok piąty: studiuj Biblię	30
Odkrywcze studium Biblii.....	31
Rozwój Odkrywczego studium Biblii w adwentyzmie	32
Ellen White o Odkrywczym studium Biblii	33
Zasady Odkrywczego studium Biblii	34
Zadawanie odpowiednich pytań	36
Zalety stosowania pytań w Odkrywczym studium Biblii.....	38
Materiały do studiowania Biblii: historie nadziei	39
Odkrywcze studium Biblii w małych grupach.....	41

Odwiedź naszą stronę i skorzystaj
z przygotowanych materiałów.

poludnie.adwent.pl/podziel-sie-slowem/

